

TÜRKİYE’NİN ALAN ÖĞRETMENİ YETİŞTİRME DENEYİMLERİ VE SÜRDÜRÜLEBİLİR YENİ MODEL YAKLAŞIMLARI

THE EXPERIENCES OF TURKEY IN BRANCH TEACHER TRAINING AND SUSTAINABLE NEW MODEL APPROACHES

Mehmet KARTAL*

ÖZET: 1970li yıllarda ülkemizde yaşanan siyasi, sosyal olaylar sonucunda öğretmen yetiştirme görevi, 1981 yılında yüksek öğretim kanunu (YÖK) ile Milli Eğitim Bakanlığında (MEB) üniversitelere verilmiştir. Bu nedenle bu çalışmada öğretmen yetiştirme modeli YÖK öncesi ve sonrası olarak ele alınmıştır. YÖK öncesinin en önemli modeli olan Yüksek Öğretmen Okulları ve bu okullarda zaman içinde yapılan gelişmeler açıklandıktan sonra YÖK’le başlayan süreç ayrıntılı olarak incelenmiştir. Burada Eğitim Fakültesi modeli ve 1998 yılında onun yeniden yapılandırılması ile oluşturulan “*Tezsiz Yüksek Lisans Modeli (TYL)*” açıklanmıştır. TYL modelinin eğitim Fakültelerinde 3,5+1,5 yıl olarak bütünleşmiş yüksek lisans, fen-edebiyat fakülteleri içinde 4+1,5 yıl olarak TYL şeklinde uygulanması irdelenmiştir. 2010 yılında TYL modelinin uygulamadan kaldırılması, yerine “*Öğretmenlik Sertifika Programı*”nın getirilmesi ve daha önce de uygulanan bu sertifika programının olumsuz yönleri vurgulanmıştır. Son olarak Dünya da ki uygulamalara örnekler verilmiştir. Tüm bu deneyimler ışığında Türkiye için sürdürülebilir öğretmen yetiştirme modelleri önerilmiştir

Anahtar kelimeler: Öğretmen Eğitimi, Yüksek Öğretmen Okulları, Tezsiz Yüksek Lisans Program, Öğretmenlik Sertifika Programı

ABSTRACT: As a result of social-political events of 1970’s in Turkey, the mission of teacher training passed from ministry of education to universities with the Law of Higher Education (LHE) in 1981. For this reason, in this study, the model of teacher training has been discussed as before and after LHE. After explaining the *Higher Teacher’s Training Schools* and modification of them, which is the most important model before the LHE, the process starting with the LHE has been investigated in detail. The model of the education faculty, and reconstruction of it with the “*postgraduate master program of 1.5 years*” in 1998 has been explained and its application as integrated master program of 3.5+1.5 years in education faculties and postgraduate master program of 4+1.5 years for science and art faculties have been discussed. In 2010, by removing the postgraduate master program of 4+1.5 years in application and substitution it with “*pedagogic formation certificate program*”, and aspects of disadvantages of this model, applied earlier, for undergraduate students of science faculties, have been emphasized. Finally, examples of the teacher training models of the world have been given. In the light of these experiences, sustainable teacher training models for Turkey have been proposed.

Key words: Teacher Training, Higher Teacher’s Training Schools, Postgraduate Master Program, Teacher’s Certificate Program

1. GİRİŞ

Türkiye de alan öğretmenleri esas olarak eğitim fakültelerinin beş yıllık programları ile hazırlanır. Bu programlardan mezun olan öğretmen adayları Milli Eğitim Bakanlığının talebini fazlasıyla karşılamasına rağmen fen ve edebiyat fakülteleri mezunlarına da adı ve program içeriği sıkça değişen programlarla alan öğretmeni olma hakkı verilmektedir. Bu programlara 1982-1997 arasında **öğretmenlik sertifika programı**, 1997-2009 arasında **tezsiz yüksek lisans programı** ve 2009 dan dan sonra tekrar **öğretmenlik sertifika programı** adı verilmiştir. Öğretmenlik sertifika programı lisans süresi içinde (dört yılda) verilirken tezsiz yüksek lisan programı önceleri 4+1,5 daha sonra da 4+1 olarak uygulanmıştır.

Görüldüğü gibi alan öğretmeni hazırlama yöntemlerinde deneyimler dikkate alınmadan sıkça değişiklik yapılmaktadır. Bu hal nitelikli alan öğretmeni yetiştirme çabalarına zarar vermektedir.

Bu çalışma, alan öğretmeni hazırlamada ülkemizin sahip olduğu deneyimleri derleyerek, model arayışlarına katkı vermek amacıyla yapılmıştır. İnceleme sadece alan öğretmeni yetiştirme konusu ile sınırlı olacaktır. Bu bağlamda ilk önce YÖK öncesi irdelenecek daha sonra da YÖK sonrası süreç değerlendirilecektir

1.1. YÖK Öncesi (2547 Sayılı Kanun, 1981) Yüksek Öğretmen Okulları Modeli: Bu modelin temel yaklaşımı, öğrencilerin alan derslerini ilgili lisans programından, meslek bilgisi derslerini ise yüksek öğretmen okullarından almaya dayanır. Ayrıca bu okullar yatılı olup öğrencilere lisans öğrenimleri sırasında barınma imkânları sağlardı. Ankara Yüksek Öğretmen Okulunun açılışı (1959) ile model de radikal bir değişim gerçekleşmiştir (Eşme, 2003). Bu okul öğrenci kaynağını ilk öğretmen okullarına bağladı. Hedef ilk öğretmen okullarında kazanılan mesleki motivasyondan yararlanmaktı. Ancak bir sorun vardı. Meslek lisesi statüsünde olan bu okulların mezunlarının üniversite sınavlarına girme hakları bulunmuyordu. Bu sorun, son sınıfa geçenler arasından seçilen öğrencilere bir yıl lise hazırlık programı konarak çözüldü. Böylece Ankara Yüksek Öğretmen Okulunun öğrenim süresi 1+4 oldu. Bu model daha sonra İzmir Yüksek Öğretmen Okulunda (1964), en sonunda da İstanbul Yüksek Öğretmen okulunda uygulanmıştır. Kuruluş sırasına göre İstanbul, Ankara ve İzmir Yüksek Öğretmen Okulları özellikle 1960'lı yıllarda en parlak çağını yaşamıştır. Cumhuriyet döneminin en önemli projelerinden biri olan bu okullar, çok değerli akademisyen ve alan öğretmenleri yetiştirmişlerdir.

1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu (1973) çerçevesinde İlk öğretmen okulları, öğretmen liselerine dönüştürülmüş, üniversite sınavına girme hakkı verilmiştir. Böylece yüksek öğretmen okullarının öğrenci kaynakları kurutulmuş daha sonrada 1978 yılında dönemin anarşik olaylarından çok fazla etkilendiği için MEB tarafından kapatılmıştır.

Kapatılan bu okulların görevi, öğrenim süreleri dört yıla çıkarılan bazı eğitim enstitülerine verilmiştir: Gazi /Ankara, Buca/İzmir, Necati Bey/ Balıkesir, Dicle/Diyarbakır, Selçuk /Konya, Fatih/ Trabzon, Samsun, Edirne ve Kâzım Karabekir/ Erzurum (Küçükkoğlu, 2006).

Yüksek öğretmen okulları adı verilen bu okullar daha öncekilerden çok farklı idi: Tüm dersler bu okulların kendi öğretmenleri tarafından verilmekteydi. Bu yeni yüksek öğretmen okulları da MEB'e bağlı olarak çalışmışlardır. Ancak bu tarihlerde ülkenin içinde bulunduğu anarşik olaylardan bu okullarda çok fazla etkilenmiş, özellikle koalisyon hükümetlerinin iş başında olduğu 1970'li yılların sonlarında bir-üç aylık süreler içinde alan öğretmenleri mezun edilmiştir.

1.2. YÖK Sonrası (1982–1997 Arası) Eğitim Fakülteleri Modeli: Öğretmen yetiştirme siyasetten etkilenmemesi için yeni yüksek öğretmen okulları 2547 sayılı yasa ile eğitim fakültesi adı ile üniversitelere bağlanmıştır. Bu kanunla ilk ve orta öğretim okullarına öğretmen yetiştirme görevi Eğitim Fakültelerine verilmiştir. Öğretmen lisesi mezunlarının bu fakülteleri tercih etmeleri karşılığında ek puan verilmesi ve ilk sıralarda tercih edenlere burs verilmesi gibi özendirici tedbirlerle, öğretmen adaylarının hem nitelikli öğrenciler arasından hem de mesleğe ortaöğretim sıralarında motive olmuş öğrencilerin alınması amaçlanmıştır.

Bu olumlu gelişmelerin yanında aynı dönemde Fen- Edebiyat fakültesi öğrencileri de lisans öğrenimleri sırasında pedagojik formasyon sertifikası alarak öğretmenlik hakkına sahip

olabiliyordu. Ancak öğretmenlik sertifika programının dersleri hem öğrenciler hem de öğretim üyeleri tarafından olması gereken düzeyde önemsenmedi. Çünkü buraların iklimi öğretmen yetiştiren okullardan çok farklı idi. Bununla birlikte bu dönemde eğitim fakültelerindeki eğitim/öğretiminde esas amacından uzaklaştığı, örtülü birer Fen- Edebiyat fakülteleri gibi işlediği anlaşılmıştı. Bu gerekçelerle 1997 yılında, hem 1982’den beri uygulanan sertifika programına hem de eğitim Fakültelerindeki uygulamaya “Eğitim Fakültelerinin Yeniden Yapılandırılması” adlı proje ile son verildi.

1.3. 1997-2009 Dönemi: Eğitim fakültelerinin yeniden yapılandırılması sonucunda alan öğretmeni yetiştirme modeli şöyle değiştirilmiştir:

- Eğitim Fakültesi Öğrencileri : 3,5+1,5
- Fen- Edebiyat Fakültesi Öğrencileri : 4,0+1,5

“**Tezsiz yüksek lisans programı**” olarak da adlandırılan 1,5 yıllık program esas olarak meslek bilgisi derslerinden oluşmaktaydı. Tezsiz Yüksek Lisans Programının en önemli özelliği Eğitim Fakülteleri ve Eğitim Bilimleri Enstitüleri marifetiyle yürütülüyor olmasıydı.

2007 yılında YÖK 1,5 yıllık tezsiz yüksek lisans programının hem içeriğini değiştirmiş hem de eğitim fakültelerinde 5 yıl içine yayılarak karma olarak verilmesine, Fen –Ed fakültesi mezunlarına 3 dönem (1,5 yıl) olarak uygulanmasına, bir yıl sonra da 2 dönem(1yıl) şeklinde uygulanmasını kararlaştırmıştır. 2008 yılı itibarı ile alan öğretmeni hazırlama süreçlerinin süreleri eşitlenirken meslek bilgisi derslerinin kredi saatleri Tabo1 ki gibi değiştirilmiştir :

Tablo 1: Tezsiz Yüksek Lisans Programı dersleri

Tezsiz Yüksek Lisans Programı	4+1,5*	4+1	Sertifika
Dersler	TUK	TUK	TUK
Eğitim Bilimine Giriş	3 0 3	2 0 2	2 0 2
Gelişim Psikolojisi	3 0 3	2 0 2	2 0 2
Program Geliştirme ve Öğretim	3 0 3	2 0 2	2 0 2
Türk Eğitim Sistemi ve Okul Yönetimi	2 0 2	-	-
Özel Öğretim Yöntemleri I	2 2 3	3 2 4	3 2 4
Okul Deneyimi	1 4 3	1 4 3	-
Bilim Tarihi(Genel Kültür)	2 0 2	-	-
Ölçme ve Değerlendirme	3 0 3	2 0 2	2 0 2
Sınıf Yönetimi	2 0 2	2 0 2	2 0 2
Öğretim Teknolojileri ve Materyal Geliştirme	2 2 3	2 2 3	2 2 3
Öğretmenlik Uygulaması	2 6 5	2 6 5	2 6 5
Özel Öğretim Yöntemleri II	2 2 3	-	-
Seçmeli Ders (Genel Kültür)	2 0 2	2 0 2	-
Rehberlik	3 0 3	2 0 2	2 0 2
Öğrenme Öğretme Kuram ve Yaklaşımları	3 0 3	2 0 2	2 0 2
Alan Eğitiminde Araştırma Projesi	2 2 3	2 2 3	-
TOPLAM	37 18 46	26 16 34	21 10 26

*2007/2008 , T: teorik; U: uygulama; K: Kredi

Yeniden yapılanmanın önemli bir ayağı olan Eğitim Fakülteleri-MEB-YÖK arasında oluşturulan “**Öğretmen Yetiştirme Türk Milli Komitesi**” bu dönemde etkin bir şekilde görevini yapamamıştır. Bunun bir sonucu olarak **Tezsiz yüksek lisans programı** bir gelir kaynağı olarak düşünülmüş ve pek çok eğitim fakültesi (alan öğretmeliği programı olan/olmayan) tarafından yüksek kontenjanlarla açılmıştır. Böylece hem öğretmen eğitimindeki kalite iyice düşmüş hem de atama bekleyen alan öğretmeni sayısında anormal bir artış meydana gelmiştir. Bu sayının alan öğretmeni düzeyinde 100.000'lere ulaştığı belirtilmektedir (Türk Eğitim Derneği, 2009). Öğretmen atamalarında her yıl açılan kontenjanların, mezunların sadece %4-5'i kadar olduğu da başka bir gerçektir.

Yukarda belirtilen olumsuzlukların yanında bu süreçte, özellikle 1997'de başlayan yeniden yapılandırılan Eğitim Fakültelerinde süreç içerisinde epeyce alan eğitimcisi yetişmiştir. YÖK-Dünya bankası kaynaklı proje ile yurt dışına doktora ve sonrası araştırmalar için giden binlerce insandan bir kısmı şu anda doçent düzeyindedir. Netice olarak geline noktada Türkiye'nin azımsanmayacak sayıda alan eğitimcisi akademisyeni ve öğretmen eğitiminde çeyrek yüzyılı aşan bir Eğitim Fakültesi tecrübesi vardır.

1.4. 2009 ve Sonrası: Şu anda eğitim fakültelerinde alan öğretmenlik programları yukarda belirtildiği gibi karma program (5 yıllık) olarak devam etmektedir. Fakat YÖK 2009 yılında tezsiz yüksek lisans programını (4+1) uygulamadan kaldırmış, bunun yerine lisans eğitimi sırasında (dört yılda) pedagojik formasyon sertifikası/öğretmenlik sertifika programı uygulamasına izin vermiştir (Eylül 2009). Aynı kurul sertifika programının kredisini de daha da azaltarak 26 krediye düşürmüştür (17.11.2009 ve 037600 sayılı yazı). Bu kararla 1982-1997 tarihleri arasındaki çarpık uygulamaya geri dönmüştür. Bu nedenle kararın açıklanabilir bir tarafı bulunmamaktadır.

1.5. Dünyada Öğretmen Eğitimi: İngiltere, Avustralya ve Amerika örnekleri verilmiştir.

• Postgraduate Certificate in Education (PGCE), İngiltere (The Training and Development Agency for Schools, 2010).

• Postgraduate Master of Science, Avustralya (Curtin University of Technology Science and Mathematics Education Centre, 2010),

• Master of Education, Amerika Birleşik Devletleri (The Ohio State University, School of Teaching and Learning, 2010) modelleri birbirine benzer olup şöyledir:

- Lisans mezunu + 1 yıl tam zamanlı
- Lisans mezunu + 2 yıl yarı zamanlı şeklindedir.

Türkiye, 1997 de “Eğitim Fakültelerinin Yeniden Yapılandırılması” adı altında bu modellerden esinlenerek benzer bir modeli “**Tezsiz yüksek lisans programı**”nı, uygulamaya koymuştur. **Tezsiz yüksek lisans programı** başlangıçta sadece 4+1,5 olarak planlanmasına karşın uygulama aşamasında Eğitim Fakülteleri için 3,5 + 1,5 olarak değiştirilmiştir.

2. ÖNERİLER

Ülkemizin alan öğretmeni yetiştirmedeki engin tecrübelerine ve yetişmiş alan eğitimcisi kadrosu göz önüne alınarak aşağıdaki öneriler yapılabilir:

2.1. Halen Uygulanan Eğitim Fakülteleri Modeli. Öğretmenlik bir meslektir. Nasıl mühendis, doktor, avukat v.s olmak için ilgili fakültelerden mezun olmak gerekiyorsa, öğretmen olmak içinde bunun okulundan mezun olmak gerekir yaklaşımı son derece doğru bir yaklaşımdır. Gerçekten öğrencinin öğretmenlik mesleğine karşı zihinsel ve psikolojik olarak hazırlanması bir süreç gerektirir. Bu sürece eğitim/öğretim ortamının ve ikliminin katkısının önemli olduğu bir gerçektir. Öğretmen lisesi mezunlarının ek puan verilerek eğitim fakültelerini tercih etmesinin özendirilmesinin altında yatan gerçekte budur. Meslek bilinci/sevgisi ne kadar erken yaşta kazandırılırsa o kadar başarılı olunur. Bunun en güzel örneğini yakın tarihimizde görebiliriz: Yüksek Öğretmen okulları. Bu okulların öğrenci kaynağının ilk öğretmen okulları olduklarını tekrar hatırlamakta yarar var.

Bu nedenle mesleki formasyon en iyi öğretmen yetiştiren kurumlarda kazanılabilir. Bu açıdan bakıldığında mevcut öğretmen yetiştirme modeli- Eğitim Fakülteleri en uygun model olarak gözükmektedir. Eğitim fakülteleri öğretmen yetiştirme tecrübesi ve uzman öğretim üyesi potansiyeli ile bugün dünden daha iyi konumdadır. Bu genelleme tüm eğitim fakülteleri için tabii ki doğru değildir. Zaten alan öğretmeni hazırlayan eğitim fakültelerinin sayısı da bellidir: Gazi /Ankara, Buca/İzmir, Necati Bey/ Balıkesir, Dicle/Diyarbakır, Selçuk /Konya, Fatih/ Trabzon, Samsun, Edirne ve Kâzım Karabekir/ Erzurum, Hacetepe/ Ank, ODTÜ/Ank. Boğaziçi/İst, Atatürk/ İst olmak üzere on üç (13) civarındadır. Bu sayı **Öğretmen Yetiştirme Türk Milli Komitesi**” inin öğretmen ihtiyaç perspektifi doğrultusunda değiştirilebilir

2.2. Eğitim Fakültesi + Fen-Edebiyat Fakültesi: Öğrenciler meslek bilgisi derslerini Eğitim fakültelerinden, alan derslerini ise Fen Ed. Fakültelerinden alırlar. Böylece farklı iki fakültenin güçlü tarafları birlikte kullanılabilir. Yukarıda ifade ettiğimiz Yüksek Öğretmen Okulu modeli bu temel üzerine kurulmuştu. 1997 yılında yapılan yeniden yapılandırmanın felsefesi de **Yüksek Öğretmen Okulu** modeline dayanmaktadır. Fakat Türkiye genelinde bu yapılanma tam olarak uygulanmamıştır. Bununla birlikte bu model ODTÜ, Boğaziçi başta olmak üzere birçok üniversitede uygulanmaya devam etmektedir. Anlaşılacağı üzere bu modelde öğretmen adayının kendine özgü bir fakültesi var. Mesleki formasyon bu fakültelerin ikliminde oluşabilmektedir. Bu modelin kaynak israfını önlemesi ve Fakültelerin güçlü taraflarından yararlanılması gibi önemli avantajlarının olduğu söylenebilir.

2.3. Lisans Mezunu + Eğitim Fakültesi: Son olarak yine iki farklı fakültenin güçlü taraflarından yaralanan ve ülkemizde de daha önce uygulanan **“Tezsiz yüksek lisans programı”** tekrar önerilebilir.

- Lisans mezunu + sertifika programı 1 yıl tam zamanlı(süre ayarlanabilir)
- Lisans mezunu + sertifika programı 2 yıl yarı zamanlı

Bilindiği gibi ülkemizde bu model iki farklı şekilde uygulanmıştır: 4+ 1,5 ve 3,5+1,5 olarak. Modelin ülkemizde yeterince başarılı olamamasının nedenlerinden biri de bu iki tür

uygulamadan kaynaklandığını söylemek mümkündür. Eğitim fakülteleri kendi öğrencileri yanında 4+1,5 öğrencilerine yeterince ilgi gösterememişlerdir. Bu modelin başarısı uygulamanın teklifine bağlı olacaktır. Diğer yandan uygulamanın kesinlikle örgün öğretim şeklinde yapılması gerekir.

Bu model tüm lisans mezunlarına uygulanabilen daha profesyonel bir öğretmen yetiştirme yaklaşımı olarak görülebilir. Bu modelde öğretmen adaylarının bir lisans diploması ve bir sertifikası bulunacaktır. Ancak burada da şunun altının çizilmesinde yarar var; “**Tezsiz yüksek lisans programı**”nı her önüne gelen eğitim fakültesi açamamalıdır. Bu fakültelerin seçimi için bir takım yeni ölçütler geliştirilmelidir: Örneğin, alan öğretmeliği programları fiilen açık/ öğretim yapan fakülteler veya eğitim fakültelerinin yeniden akreditasyonu v.s gibi. Öğretmen Yetiştirme Türk Milli komitesi bu ölçütleri dinamik olarak gözden geçirmelidir.

Öte yandan sertifika/master programı uluslar arası sertifika programlarının ışığında yeniden gözden geçirilmelidir. Öğretmenlik uygulaması ve özel öğretim yöntemleri derslerinin ağırlıkları artırılmalıdır. Fakülte-Okul işbirliği daha etkin bir şekilde uygulanmalıdır.

3. SONUÇ

2010 öğretim yılında uygulanmaya başlanan öğretmenlik **sertifika programının** beklenen sonuçları vermeyeceği şimdiden belli olmuştur. Meslekte en önemli şeyin motivasyon olduğu yukarıda söylenmişti. Hafta sonu ve/veya ikinci öğretim olarak uygulanan program, mesleki motivasyonu kazandırmaya yardımcı olmaktan uzaktır. Daha da önemlisi ülkemizde alan öğretmen arz/talep dengesi son derece bozuktur.

Öte yandan Öğretmen yetiştirmenin beş yıllık lisans programından sertifika programına indirgenmesini Danıştay eşitlik ilkesine aykırı bularak yürütmesini durdurmuştur.

Aslında Türkiye de alan öğretmeni yetiştirmede Eğitim Fakültesi modeli oturmuş bir modeldir. Bu fakültelerde mesleki formasyon en iyi şekilde kazandırılmaktadır. Başka bir model arayışı gerekli değildir. Bununla birlikte illa yeni bir model düşünülecekse diğer modeller de önerilebilir.

KAYNAKLAR

- Curtin University (2010). Science and Mathematics Education Center 13.02.2010 tarihinde <http://smec.curtin.edu.au> adresinden alınmıştır.
- Eşme, İ. (2003). “Öğretmen Yetiştirmede 130 Yıllık Bir Sürecin Öyküsü: Yüksek Öğretmen Okulları” *Milli Eğitim Dergisi*, Özel Sayı 160, 154-160.
- Küçüköğlü, A. (2006). “Türk Öğretmen Yetiştirme Sisteminde Eğitim Enstitüleri (Bir Model Olarak Kazım Karabekir Eğitim Enstitüsü)”, *Kastamonu Eğitim Dergisi*, Sayı 14, 2, 377-392.
- The Training and Development Agency for Schools (2010). 10.02.2010 tarihinde <http://www.tda.gov.uk/Recruit/thetrainingprocess/typesofcourse/postgraduate/pgce.aspx> adresinden alınmıştır.

The Ohio State University (2010). Master of Education Programs in the School of Teaching of Learning. 11.02.2010 tarihinde <http://ehe.osu.edu/edtl/academics/med> adresinden alınmıştır

Türk Eğitim Derneği (2009). “Öğretmen Yeterlilikleri Özet Rapor” 22.01.2010 tarihinde http://portal.ted.org.tr/yayinlar/Ogretmen_Yeterlik_Kitap_Ozet_rapor.pdf adresinden alınmıştır.

EXTENDED ABSTRACT

As a result of social-political events of 1970's in Turkey, the mission of teacher training passed from ministry of education to universities with the Law of Higher Education (LHE) in 1981. For this reason, in this study, the models of teacher training has been treated as before and after of LEH.

Before the LEH, the most important model of Turkey, the *Higher Teacher's Training Schools*, which trained many successful teachers and academicians who contributed to academic scientific studies in Turkey, has been investigated in detail. These famous schools named as *Istanbul, Ankara and Izmir Higher Teacher's Training Schools* were closed in 1978 due to concerning with social-political events in Turkey .Then, the function of these schools had been given to the certain education institutes, changing their education periods from three years to four. Afterward, these schools were also called *Higher Teacher's Training Schools*. Following a short period, Higher Teacher's Training Schools were connected to the universities with the name of Education Faculties by The Council of Higher Education (CHE) in 1981. Branch teacher candidates were trained at the education faculty model for sixteen years, between 1982-1997, science and art faculties were also prepared teacher candidates with “*pedagogic formation certificate program*” during the their graduate programs at the same period.

This teacher training process mentioned above was found far from satisfaction. Because the instruction at the education faculties became similar to those of science and art faculties, the *pedagogic formation certificate program's* results were far from the expected performances. With the consideration of these facts, Education faculties were reconstructed, and their branch teacher programs were transformed from 4 years to 3.5+1.5 years called as “integrated master program”, the postgraduate master programs of 1.5 years were applied for science and art faculties as 4+1.5 years in 1997.

In 2007, the lessons of master program of 1.5 years were changed, and it was applied as mixing one another in 5 years in education faculties, and applied as a new “postgraduate master program of 4+1.5 years in science and art faculties. But its contents and length were changed again and reduced to 1 year in 2008. Finally, post graduate master program of 4+1 years were completely removed from application by CHE in 2009.

After 2009, “*pedagogic formation certificate program*” which contain only 26 credits of lessons was introduced in application for undergraduate students with the average grade of 2.5 at the beginning of 3rd class. This certificate program was carried out by certain education faculties permitted by the CHE in every year. Disadvantages of this model, applied earlier for undergraduate students were mentioned. For this reason, it is not necessary that the model was reapplied.

For teacher training methods in the world, England, USA and Australia were given as examples: these models are similar to one another; Postgraduate Certificate in Education is one year as full time, or two years as part time.

With the experiences mentioned, sustainable teacher training models for Turkey are suggested as follows:

1) Education faculty model: professional motivation related to teacher is taken during school time. That is, present education faculty model is adequate for teacher training.

2) Combination of two faculties' potentials: Selected undergraduate students of 3th class from various faculties should enroll to course related to teacher in education faculty. Therefore, qualities of students enrolled to other faculties are not only getting better but also increasing their branch knowledge.

3) Postgraduate Certificate Program: As applied in the world and Turkey with the reconstructed education faculty in 1997, Postgraduate Certificate Program should apply as one year for full time or two years for part time in education faculties. In selection of postgraduate students for certificate program, certain criteria should be used. Education faculties to be applied certificate program should also have definite criteria determined by Turkish National Teacher Training Committee in every year.